

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα.

Πρὸ ἡμερῶν ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν. βραδύς ἐρχομαι  
πρὸς ἀπάντασιν. Δεινὸν ἡ βλάβη. Μιγάη ἡ ἀγά-  
πη. καὶ ἡ συγχώρησις ἁγνὴ. Τὰ κατ' ὑμᾶς ἐτι-  
χείωσαν καὶ μαρτυρεῖτε παρὰ τοῦ κομισαυ. Οὐ-  
τοι ἔδωκε καὶ ἀσφαλεῖς πρὸς τὸ ἡσυχώτερον.  
καὶ εὐαρεστηθῇ καὶ ἡ ὑμετέρα πατριεὶ σύνεσις,  
εὐχομένης κύριος. ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμέ-  
νων αὐτόν, καὶ ἐξὼς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ σαρω-  
θῶσι.

“Τοὺς δὲ ἐργαζομένους τὴν ἐνοκίαν ἀπάξει (καὶ ἀπή-  
γαγε) κύριος εἰς τὰς τραγγελίας”, Δίσποτα καὶ  
πάτερ σεβασμιώτατε! Κατησχύνθησαν, ἐγένοντο  
εἰς ὄνειδος ἢ φρονίκοις καὶ εὐφροῇ, πικρὰ τῆς παρε-  
νοκίας, αὐτῶν ἐδέρσαν τὰ προδίκια. Τοιαῦτα τὰ  
βρεβεία τῶν χρυσοπαπῆων, καὶ πωλούντων τὴν ἐκκλη-  
σίαν τῷ θεῷ εἰς ἄλλοις τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῶν.  
Λυπεύεται πάντως καὶ ὀδυράται ἡ ἱερὰ αὐτῆς ψυχὴ



διὰ τὰ τοιαῦτα. Τὸ γνωρίζω, πάτερ, καὶ συνηπύ-  
μαι. ἀλλ' ἐνδυμῆμαι καὶ τὸ προφητικόν. "Ἐρε-  
βάζουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβέουσιν ἐν τὸν  
νόμον. διότι ἤμαρτιν ἔχουσιν". Ἀλλὰ καὶ οὗτος  
ἐν ἑκκαταεξήκοντι κύριος τῆς ῥάβδου τῶν ἀμαρτω-  
λῶν ἐπὶ τὸν κήρυον τοῦ δικαίου!

Τὰ τοῦ ἀγίου Συλλαῆος ἐκείναι. Ὁ ἱεράρχης  
τῆς ἀγίας ἐτοιμάζεται διὰ τὸν Ἀκαδημαϊκόν. Τὸ  
κανονικὸν ἐκκατάστασιν δὲν γίνεταί. Ὁ ἱερεὺς  
καὶ ἡ ἐκκλησία φέρουσιν τὴν ἐπιγραφὴν, καὶ μόνον  
τὴν ψευδογραφίαν τῆς Εὐβοίας! Ὁνειδισ αἰώνιον εἰς  
τοῦς Θεοπαίετας! Ὁ δὲ τῶν ἐκκαταστάσεων  
ἐφευρέτης κ. Σχινᾶς περιπατεῖ συλλογισμένος!  
Ἐχθρὸς εἶχεν νέον ἱεροκλήρικα τὸν θεολογικώ-  
τατον πρωτοσύγχεμον κύριον Παγώνην. Πολλὰ  
ἐρρήτρειυσεν ὁ θεόμητις ἄνθρωπος διδάσκαλος περὶ  
τῆς μετῴτης κρίσεως. καὶ μερικὰ ζηνότατα.  
Λόγῳ χάριν (μάθετε τίνα εἴη ἡ ὑμετέρη σεβασμιότης)  
"ὅτι, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ γῆς μὲν καὶ ἀγαπώμενος  
παρὰ ἄνθρωπος, καὶ ἐν οὐρανῷ ἀγαπώμενος παρὰ θεός!"

ὅτι.

ὅτι ἂν ἦτο συγχωρημένοι νὰ κατηγορηθῇ ὁ θεός,  
ἔπρεπε νὰ τὸν κατηγορήσῃ τις διὰ τὴν πολλὴν μα-  
κροθυμίαν! καὶ τέλος (ἵνα τ' ἄλλα παραλείψω), εἰς  
τὸν ἐπίλογον ἐπικαλούμενος μετὰ δακρύων καὶ δα-  
κρύων, ἢ μετ' ἀκατανύκτου κατανύξεως, τὴν "χρυ-  
σοτάτην Μαρίαν" (ὡς εἶπε ὁ ἁγίος Θεόδωρος) "δέχομαι (ὑμεῖς)  
συγχωρήσει νὰ μισήσῃ οἱ ἀμαρτωλοὶ δέχοι σὲ  
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον; δὲν τὸ πιστῶ, δὲν  
τὸ πιστῶ!" καὶ ἔως ἐτελείωσε τὸν λόγον τὰ  
ὅποια εἶχε δεῖμα "πορεύεσθε ἀπ' ἐαυτῶν" κτλ. Ὁ  
ἅγιος Πρόεδρος ἔειπεν ἐν τῇ ἀκροάσει. ἐπει-  
νὺ ὅμως τὸν λόγον, ὡς ῥητορικώτατον. καὶ οἱ  
κωμικοὶ, ἐπιγενοὶ εἶπε καὶ ἰδίαν, ὅτι ὄχι μόνον  
περὶ τῆς δευτέρας παρτήρας, ἀλλὰ καὶ περὶ τρίτης  
(ὡς ὑπάρχει), καὶ περὶ τετάρτης ἀν' ἐκχαρυσσισσῇ  
φονάζων ὁ Παγώνης, γραμματεὺς τῆς Συνόδου δὲ  
γίνεταί!

Τοιαῦτα τὰ κατ' ἡμᾶς. Εὐχόμεθα πρὸς Κύριον. ἱερέ-  
χα σεβασμιώτατε! ἵνα ἐχέσῃ τοὺς πιστούς εἰς ἀδό-  
κμον νῦν, καὶ μὴ ὑπόταξιν ἑαυτοὺς αὐτοῖς ἀλλο-  
γούσιν. Καλεῖται δὲ καὶ τῶν ἁγίων σὺ εὐχῶν καὶ  
τὰ κατ' ἀγαθίας καλεσθῆναι τὸν ἱερεὺς σὺ δεξιὸν τέκνον  
τῶν 23: Φεβρουάριος 1892;  
τρία μαντήλια - τ' ἄλλο πρὶν κατόπιν.